

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Χαρά και Εργασία

Κάποτε οι άνθρωποι δούλευαν ασταμάτητα σε αγροτικές εργασίες γεμάτοι χαρά και τραγούδι, παρά τις αντιξοότητες της ζωής και της σκληρής δουλειάς για την εξοικονόμηση του επιούσιου. Στα βουνά αντηχούσε η φλογέρα του βοσκου και στο κάμπο τα γέλια και τα πειράγματα κατά το θερισμό, τον τρύγο και το μάζεμα της ελιάς.

Τώρα οι άνθρωποι έγιναν σκυθρωποί, απομονωμένοι πίσω από έναν υπολογιστή, ένα πάγκο, ένα ταμείο. Εργάζονται μηχανικά απρόθυμα και αγέλαστοι. Στο μετρό και στα μέσα μαζικής μεταφοράς οι άνθρωποι είναι αμίλητοι, σκυθρωποί, με κουρασμένα πρόσωπα, λες και πάνε σε καταναγκαστικά έργα.

Σπάνια συναντάμε χαρούμενους υπαλλήλους που σπεύδουν να εξυπηρετήσουν αυθόρμητα και έξω από την τυπική ευγένεια που τους επιβάλλεται.

Έχει χυθεί πολύ αίμα για την αποτίναξη της δουλειάς και την καθιέρωση της οκτάωρης εργασίας... και τώρα φαίνεται η τάση κάποιος παλινδρομήσης και δημιουργίας νέου χάματος μεταξύ των τάξεων.

Όσο απαραίτητη είναι η εργασία για την ικανοποίηση του υλικού μας φρονέα, άλλο τόσο απαραίτητη είναι η χαρά για την ψυχική μας ισορροπία. Ό,τι κάνουμε με χαρά μας δίνει δύναμη και ενέργεια τόση, που όταν γυρνάμε σπίτι έχουμε πολλά αποθέματα για να ασχοληθούμε με τους δικούς μας.

Το σύστημα έχει καταφέρει να μας στερήσει αυτή την εσωτερική ικανοποίηση. Μας θέλει μηχανές παραγωγής, μας στυβεί και μας πετάει, μας αποθαρρύνει και μας απογοητεύει. Και δεν μας στερεί μόνο τη χαρά, αλλά τελευταία και την δυνατότητα εργασίας. Δηλαδή σωματικά και ψυχικά νεκροί; -Όχι, υπάρχει και μια άλλη παράμετρος που γενικά την αγνοούμε ή την παραμελούμε. Ο άνθρωπος έχει την δυνατότητα της άμεσης επικοινωνίας με τον Δημιουργό του, που ίσως οι καταστάσεις της σύγχρονης κοινωνίας μας ωθούν στην αναζήτησή Του. Αν η ανθρωπότητα χρησιμοποιούσε αυτή την κριμένη δύναμη, ο κόσμος μας θα ήταν τελείως διαφορετικός. Κάποιος σοφός άνθρωπος είπε: *Να εργάζεστε, να χαίρεστε και να προσεύχεστε. Το ίδιο κάνει...*

Καλά Χριστούγεννα

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Εκδρομή στην Περσία

Περσία, χώρα μυθική, "βαρβαρική", ανάγνωσμα και φάντασμα των σχολικών βιβλίων, ακολουθήσαμε τους δρόμους των Ξερών και των Μεγαλέξαντρων, πετώντας με τις Τούρκικες Αερογραμμές φτάσαμε στην Τεχεράνη.

Με συγκίνησε κι ομάδα μας. Ένωθα ότι κι

εμείς σαν μια άλλη φυλή νομάδων του σήμερα, έκανε κι αυτή το ίδιο. Κοιμότανε στα χάνια, έτρεχε στις αγορές, έβλεπε τους ναούς και τα παλάτια, προσκυνούσε με σεβασμό τους τοπικούς θεούς...

Ίσως πιο πολύ από όλα να με εντυπωσίασε η έρημος, τα βουνά και τα βράχια της Περσίας. Καθώς ταξιδεύαμε αναλογιζόμουν πόσες αμέτρητες ψυχές δεν πηγαίνονταν σε αυτά τα χώματα, καρβάνια μεπραμάτιες, τεχνίτες, μαστόροι και στρατοί, ορδές, ληστές και αθώοι χωρικοί, σα να κατέβαιναν από τον ουρανό. Λαχταρούσα να τα περπάταγα, να τα σκαρφάωνα, να τα κατακτούσα κι εγώ σαν ένας άλλος ακούραστος, αρχαίος οδοιπόρος.

Διασχίζοντας εκείνη την χώρα, αισθάνθηκα ότι ανακαλύπταμε κάτι απ τον εαυτό μας, διαπιστώνοντας τελικά ότι, ο άνθρωπος, ίδιος παντού, αλλά σε παραλλαγές αμέτρητες, είναι το αίμα που κρατά αυτή την χώρα ζωντανή. Η καλωσύνη τους, η ανθρωπιά τους, είναι η καρδιά της! Ναι, λίγο που κοίταξα καιμίλησα με τους ανθρώπους, ένιωσα την απλή χαρά. Ζωντανά, τίμια και φιλόξενα χτυπά η καρδιά της Περσίας!

Πόσα έχουμε ακόμα να μάθουμε... για εμάς!

Άννα-Μαρία Προκοπίου

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΒΑΖΑΡ 2013

ΣΤΙΣ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013
ΚΑΙ ΩΡΕΣ 10.30 - 17.00

ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΘΩΡΑΚΟΣ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Η εκδήλωση οργανώνεται από το
Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων
του Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Τα έσοδα θα καλύψουν ανάγκες ασθενών
του Νοσοκομείου μας

Οι πάγκοι μας διαθέτουν εποχιακά
(στολίδια - γλυκά), κρασιά, βιβλία, φυτά, κλπ

Email: sylfilon@yahoo.gr
Τηλ. επικοινωνίας: 2107763638

Εκδρομή στην Περσία

Το ταξίδι που όλοι περιμέναμε, επιτέλους ξεκίνησε το μεσημέρι του Σαββάτου 26 Οκτωβρίου. Στο αεροδρόμιο μας περίμενε η συνοδος μας, η Κική Σοφού, πρόσωπο οικείο στους περισσότερους από τα προηγούμενα ταξίδια του συλλόγου. Ο ενδιάμεσος σταθμός μας ήταν η Κωνσταντινούπολη, στο μεγάλο και ζωντανό αεροδρόμιο της οποίας περιπλανηθήκαμε δοκιμάζοντας τοπικά γλυκά από τις μεγάλες πιατέλες που ήταν αραδιασμένες. Καθώς το αεροπλάνο πλησίαζε στην Τεχεράνη, είχε πια σουρουπώσει και από ψηλά φάνηκε σε μια μεγάλη έκταση, ολοφώτιστο το μουσολαίο του Χομείνι. Όταν προσγειωθήκαμε, με μίας, τσάντες άνοιξαν, μαντίνες βγήκαν, κεφάλια σκεπάστηκαν, σώματα καμουφλαρίστηκαν με μακριά ρούχα. Οι γυναίκες της παρέας άλλαξαν ρούχα μέσα σε γέλια και πειράγματα.

Στο αεροδρόμιο συναντήσαμε για πρώτη φορά τον ξενάγο μας τον Μέραν, ο οποίος θα έμνε μαζί μας σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού. Η πρώτη του ημερίδα τελείωσε με την τακτοποίηση στο ξενοδοχείο μας, το οποίο πριν την επανάσταση ανήκε στην αλυσίδα των Hilton. Στα μπολκόνια μερικών δωματίων υπήρχαν ακόμα οι τρύπες από τις σφαίρες που έπεσαν στις οδομαχίες. Η θέα της πόλης από τα παράθυρα του ξενοδοχείου ήταν πολύ ωραία, με τα χιονισμένα βουνά να διαγράφονται στο βάθος αλλά ως προς τα υπολοιπτα, όλα χρειάζονταν φροντίδα και ανακαίνιση.

Η επόμενη μέρα, Κυριακή για μας αλλά κανονική εργάσιμη για τους Ιρανούς, ξεκίνησε βροχερή. Μπορεί για μας η βροχή να είναι μπελάς, για τους Ιρανούς όμως είναι ελυσία και την περιμένουν με χαρά. Μετά το πρωινό στο ξενοδοχείο, το πούλμαν μας περίμενε για να επισκεφθούμε το θερινό ανάκτορο του Σάχη. Διασχίσαμε ένα κομμάτι της πόλης με κατεύθυνση από το νότο, από τα 1300 μ. υψόμετρο, προς τον ανηφορικό βορρά, στα 1700

μ. Ο δρόμος ήταν γεμάτος πλατάνια, σύμβολο αναγέννησης για τους Ιρανούς, με ειδικά φτιαγμένα κανάλια συγκράτησης και τροφοδοσίας νερού. Η κίνηση ήταν μεγάλη και αυτό είναι αναμενόμενο για μια πόλη που οι δρόμοι της σχεδιάστηκαν για 700.000 αυτοκίνητα και τώρα κυκλοφορούν 3.000.000! Το Λευκό Ανάκτορο, όπως αλλιώς ονομάζεται, χτίστηκε το 1921 στην τοποθεσία ενός χωριού του οποίου εκδιώχθηκαν κακήν κακώς οι κάτοικοι. Περιβάλλεται από εντυπωσιακούς κήπους ενώ στο εσωτερικό του είδαμε τους χώρους υποδοχής και διαβίωσης του Σάχη και της οικογένειάς του. Στην αυλή των ακροάσεων θαυμάσαμε ένα τεράστιο μονοκόμματο χαλί 235 τμ. από το Κερμάν, φημισμένο για τα χαλιά και τη Σχολή Χαλιού του.

Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε το Εθνικό Μουσείο και είδαμε ενδιαφέροντα εκθέματα όπως επιγραφές, πήλινα ζωάκια και αγγεία, ένα κιονόκρανο από βασάλτη, που είναι ένα είδος ηφαιστειογενούς πέτρας καθώς και το κεφάλι ανθρώπου μαζί με το πόδι μέσα σε μπτότα, που βρέθηκαν διατηρημένα σε τοποθεσία αλυκών και μετά από μετρήσεις προσδιορίστηκε ότι είναι 1700 ετών! Ωραίο ήταν το μουσείο και τα εκθέματα του αλλά αρκετοί από εμάς άρχισαν να αδημονούν για τα εκθέματα της τοπικής κουζίνας. Φάγαμε για μεσημέρι στο εστιατόριο ενός πολυτελούς ξενοδοχείου και δοκιμάσαμε ζουμερό καλοψημένο κερμπάπ, κοτόπουλο, εύγευστα πιάτα με μελιτζάνα και ψητή γλυκιά κολοκύθα. Αρκετοί από εμάς συνόδευσαν το φαγητό τους με αϊράν, ένα ρόφημα που μοιάζει με το δικό μας εϊνόγκαλα. Στο Ιράν δεν επιτρέπονται τα αλκοολούχα

ποτά αλλά υπήρχαν μπύρες με 0% αλκοόλ και εμπλουτισμένες γεύσεις όπως λεμόνι.

Μετά το φαγητό πήγαμε στη Κεντρική Τράπεζα της Περσίας, στο υπόγειο θησαυροφυλάκιο της οποίας φυλάσσονται τα κοσμήματα και τα πολύτιμα αντικείμενα του Σάχη. Το μέρος ήταν υποβλητικά φωτισμένο, σχεδόν σκοτεινό, για να αναδεικνύονται οι προθήκες με τους θησαυρούς. Και τι δεν είδαμε! Έναν θρόνο από πετράδια κάθε είδους, στέμματα, καρφίτσες και διαδήματα, κοσμήματα που ξεπερνούσαν τη φαντασία! Αλλά το καλύτερο από όλα ήταν η υδρόγειος σφαίρα από πολύτιμους λίθους η οποία χρησιμοποιείται για να κάνουν το μάθημα της γεωγραφίας τα παιδιά του Σάχη! Για να απαλύνουμε τις εντυπώσεις από όλα τα κοσμήματα που είδαμε, περιπλανηθήκαμε στην υπαίθρια αγορά της πόλης μπερδεμένοι με τους ντόπιους οι οποίοι μας κοίταζαν παράξενα και με ενδιαφέρον, έτσι θορυβώδεις και πολύχρωμοι που ήμασταν. Η μέρα μας τελείωσε με την επίσκεψη στον Πύργο της Ελευθερίας ο οποίος κατασκευάστηκε το 1971 για τα 2500 χρόνια της περσικής αυτοκρατορίας και αποτελεί ένα μείγμα μοντέρνας και παλιάς αρχιτεκτονικής. Το πούλμαν σταμάτησε στην άκρη ενός δρόμου ταχείας κυκλοφορίας για να μπορέσουμε να φωτογραφίσουμε τον Πύργο που άλλαζε χρώματα, όχι όμως από το κακό του.

Το πρωινό της επόμενης μέρας, της Δευτέρας, το περάσαμε στο πούλμαν καθ' οδόν για το Ισραχάν. Ευτυχώς ο καιρός άλλαξε και ο ήλιος έκανε δειλά την εμφάνισή του από τα σύννεφα. Το τοπίο άρχισε να αλλάζει και αυτό. Μπαίναμε σιγά σιγά στην έρημο. Παρατηρήσαμε πολυβολεία, σοφά καλυμμένα μέσα στην άμμο και διάσπαρτα χωριά με τους μινιάρδες τους να διαγράφονται στο πληκτικό τοπίο. Προς το μεσημέρι κάναμε μία στάση για φαγητό στο χωριό Καζάν. Μας περίμενε ήδη ένα στρωμένο τραπέζι σε ένα συμπαθητικό τοπικό εστιατόριο που είναι ταυτόχρονα ένα οικογενειακό αποστακτήριο ρόδων. Ο ιδιοκτήτης, μας έβαλε εσάνς τριαντάφυλλο στους καρπούς και αρκετές κυρίες αγόρασαν ροδόδερο και απόσταγμα σε κομψά κρυστάλλινα μπουκαλάκια.

Φτάνοντας στο Ισραχάν, τη 2η πόλη του Ιράν και παλιά πρωτεύουσα, με πληθυσμό 2.000.000 κατοίκους, πήγαμε κατευθείαν να επισκεφθούμε το Τζαμί της Παρασκευής, το χαρακτηριστικό του οποίου είναι τα 4 σπείρες προσανατολισμού. Καλύπτει 22000 τμ. και μπορεί να φιλοξενήσει μέχρι 50.000 προσκυνητές! Η Παρασκευή είναι η ιερή μέρα των μουσουλμάνων και την αφιερώνουν στην Ξεκούραση και την προσευχή. Από τις 5 προσευχές της ημέρας, η μία τουλάχιστον γίνεται στο τζαμί. Το εσωτερικό τμήμα αυτού του τζαμιού είναι γοτθικό ενώ το εξωτερικό μπαρόκ. Όπως είναι γνωστό, στο Ισλάμ η τέχνη είναι

ανεικονική δηλαδή δεν απεικονίζονται μορφές ή ζώα και το τζαμί αποτελεί ένα τέλει παράδειγμα. Το θόλο του τον έχουν σπληρίζει σε ένα τετράγωνο με 16 στηρίγματα για μεγαλύτερη σταθερότητα. Το ιερό λέγεται μιχράμπ και έχει επιφάνεια λεία, φτιαγμένη από αλάβαστρο για να ανακλάται ο ήχος και να ακούγεται καθαρά ο ιμάμης. Στον ίδιο χώρο, είδαμε και το τζαμί

του Δερβίση που κάθε τρούλος του ήταν διαφορετικός. Φεύγοντας από το Τζαμί της Παρασκευής παρατηρήσαμε ότι στην πύλη εισόδου υπάρχει κρεμασμένη μια αλυσίδα σε σχήμα ζυγαριάς που παραπέμπει στη δικαιοσύνη. Γύρω και έξω

από το τζαμί υπήρχε μια μικρή υπαίθρια αγορά αλλά δεν προλάβσαμε καν να την περιεργαστούμε γιατί πριν δώσει ο ήλιος

έπρεπε να δούμε τη γέφυρα Χαντζού, πάνω από τον ποταμό Ζαϊντ, που σημαίνει ζωοδότης. Στη γέφυρα αυτή βρίσκουν καταφύγιο οι νεαροί για να τραγουδήσουν τραγούδια αγάπης. Η γέφυρα ήταν πανέμορφη και έτσι όπως έδω ο ήλιος δημιουργούσε μαγευτικές ανατοκλάσεις στις καμάρες της. Το δυσάρεστο στην κατά τα άλλα εντυπωσιακή εικόνα ήταν η πλήρης απουσία νερού από τον ποταμό λόγω φραγμάτων που έχει γίνει. Το φράγμα ανοίγει κατά περιόδους και το ποτάμι γεμίζει νερό αλλά εμείς δυστυχώς απηκρίσαμε μία γέφυρα στη μέση ενός ξερού τοπίου. Το ξενοδοχείο μας βρισκόταν ακριβώς απέναντι από μια άλλη γέφυρα, τη γέφυρα του Βασιλιά ή αλλιώς Σισσεπάλ. Τακτοποιήθηκαν στα δωμάτια μας και κατεβήκαμε για βραδινό φαγητό. Χορτασμένοι και

σχεδόν ξεκούραστοι, οι περισσότεροι πετάξαμε τη σκούφια μας στην πρόταση των ξεναγών να επισκεφθούμε ένα μαγαζί με χαλιά για μια πριβέ επιδείξη. Το μαγαζί με τα χαλιά βρισκόταν σε έναν κεντρικό δρόμο του Ισραχάν αλλά με την είσοδο μας έκλεισε τις πόρτες και στο άβατο του χώρου επετράπη σε όσες γυναίκες ήθελαν να βγάλουν τις μαντίνες τους. Ο γιος του ιδιοκτήτη μας καλωσόρισε με τσάι σε παραδοσιακό δίσκο και κομμάτια καραμελωμένης ζάχαρης. Και μετά άρχισε η επιδείξη των χαλιών από το γιο, με το σιγοντάρισμα του πατέρα, η οποία περιείχε αρκετά θεατρικά στοιχεία. Περσικά χαλιά και κίλιμα κάθε είδους, χρώματος, υφής, σχεδίου και παλαιότητας από το γιο. Ανελέητο παζάρι, υπαναχωρήσεις, πείσματα, σχολιά από εμάς. Τελικά, κατακουρασμένοι όλοι και κάπιοι με αγορασμένα χαλιά, φύγαμε για το ξενοδοχείο μας όπου κοιμηθήκαμε επιτέλους!

Η Τρίτη, 4η μέρα του ταξιδιού, ήταν αφιερωμένη στην πόλη του Ισραχάν. Ξεκινήσαμε το πρωί με την Αρμενική Συναϊκία και την Εκκλησία, η οποία είναι καθολική και γεμάτη εντυπωσιακές τοιχογραφίες. Είδαμε σκηνές από την Παλαιά Διαθήκη, όπου η κόλαση απεικονίζεται με πολλές γυναίκες και επισκόπους, επειδή θεωρούσαν αμαρτωλώς κυρίως αυτές τις δύο ομάδες! Ο Παράδεισος ζωγραφίζεται με μικρή πόρτα εισόδου ακριβώς για να δείξει πόσο δύσκολο είναι να μπει κάποιος.

Φεύγοντας από την εκκλησία, επισκεφθήκαμε το εκκλησιαστικό μουσείο όπου μεταξύ άλλων είδαμε το μικρότερο βιβλίο του κόσμου, μόλις 0.7 γρ. και μια επιγραφή γραμμένη πάνω σε τρίχα κοριτσιού 18 ετών, με ειδική πένα με μύτη από διαμάντι, 20 φορές πιο λεπτή από την τρίχα!

Την τρίχα με την επιγραφή την είδαμε βέβαια στο μικροσκόπιο. Σειρά είχε το Παλάτι Τσεχέλ Σοτούν και οι κήποι του, αλλιώς γνωστό ως Ανάκτορο με τις 40 κολώνες. Οι κολώνες στην πραγματικότητα είναι 20 αλλά επειδή ανατανκλώνονται μέσα στο σιντριβάνι φαίνονται 40. Χτίστηκε από το 1606 έως το 1647 και χρησιμοποιείται για να φιλοξενούνται ξένοι επιφανείς,

Εκδρομή στην Περσία

αποστολές του εξωτερικού που επισκεπτόνταν το Σάχη και καλλιτέχνες. Το παλάτι ήταν πλούσια διακοσμημένο με καθρέφτες επίτηδες γιατί πιστεύουν ότι οι καθρέφτες αντανακλούν το φέμα. Θαυμάσαμε πολύ ωραίες τοιχογραφίες που απεικονίζουν γλέντια με κρασί γιατί την εποχή εκείνη επιτρεπόταν το αλκοόλ. Η μέρα ήταν ηλιόλουστη και οι κήποι του παλατιού με

το σιντριβάνι ήταν ό,τι έπρεπε για μια μικρή βόλτα ανάμεσα στα λουλούδια. Φύγαμε από το παλάτι με τα πόδια για την Πλατεία Μείντάν, τη 2η μεγαλύτερη πλατεία στον κόσμο μετά την Τιέν - α - μεν της Κίνας. Πραγματικά, η πλατεία ήταν επιβλητική. Μεγάλη, πεντακάθαρη, με ένα ορθογώνιο σιντριβάνι, γκαζόν και ομοιό-

μορφα κουρεμένους θάμνους και κυπαρισσοειδή, ανθισμένες τριανταφυλλίες και παγκακία.

Ξεκινήσαμε από το Τζαμί του Ιμάμη. Αρχισε να χτίζεται από το 1610 και τελείωσε το 1640. Η είσοδος του βρίσκεται σε συμμετρία με την πλατεία αλλά επειδή οι ιμάμηδες ήθελαν να βλέπει στη Μέκκα, δημιουργήθηκε μια αυλή που χρησιμεύει ως καθαρτήριο των πιστών πριν μπουν στον ιερό χώρο. Ο θόλος του έχει 52 μ. ύψος και είναι διπλός για να έχει καλύτερη ηχώ. Για το τζαμί χρησιμοποιήθηκαν 1.700.000 πλακάκια από τα οποία οι 400.000 δημιουργήσαν το θόλο. Τα χρώματα που κυριαρχούν είναι το μπλε που παραπέμπει στον παράδεισο και το κίτρινο αντί του χρυσού.

Συνεχίσαμε με το Παλάτι Αλ Καπού, έργο της 1ης Ισλαμικής δυναστείας, των Σαφαριδών. Είναι το ψηλότερο κτήριο της πλατείας και χτίστηκε σε 5 στάδια. Κοιτάζοντας από την πλατεία φαίνεται διάφορο αλλά από την αυλή του οι όροφοι είναι 5 και στην πραγματικότητα, αφού το επισκεφθείς είναι 6. Στον 6ο όροφο καθόταν ο ηγεμόνας και άκουγε μουσική. Τότε το Ισραχάν ήταν πρωτεύουσα της Περσίας. Όταν χτίστηκε το παλάτι, η διακόσμηση της αίθουσας αυτής περιλάμβανε πολλές εσοχές, οι οποίες εκ των υστέρων φάνηκε ότι ευόδωναν την ακουστική του χώρου. Στη βεράντα του παλατιού συνήθιζε να κάθεται ο Σάχης και να απολαμβάνει τα δρώμενα της πλατείας αλλά και αγώνες, κυρίως πόλο που λέγεται τζοχάν. Σε όλο το ανάκτορο υπήρχαν εντυπωσιακές τοιχογραφίες τις οποίες όμως η επόμενη δυναστεία των Καζάρων, τις κατέστρεψε.

Επειδή τα τζαμιά έχουν μεσημεριανή σίστα 12-2μμ. πήγαμε να φάμε πριν συνεχίσουμε τις επισκέψεις μας. Μας φιλοξένησε το εστιατόριο ενός ξενοδοχείου της πλατείας το οποίο ήταν

πολύ όμορφα διακοσμημένο με ζωγραφιστά φωτιστικά, σκαλιστές καρέκλες, ξύλινα τραπέζια με τζαμί και άφθονα ροδοπέταλα κάτω από το τζαμί. Τα αξιοθέατα της πλατείας όμως δεν είχαν τελειώσει, οπότε μετά το φαγητό σειρά είχε το Τζαμί Λορταλλάχ ή πιο γνωστό ως τζαμί των γυναικών. Προοριζόταν για τη βασιλική οικογένεια και ήταν αφιερωμένο στη μητέρα του Σάχη. Υπήρχε ένας διαδρόμος κάτω από την πλατεία που ένωνε το τζαμί με το παλάτι έτσι ώστε οι γυναίκες του παλατιού να πηγαίνουν απευθείας σε αυτό, μακριά από τα αδιάκριτα βλέμματα των θαμώνων της πλατείας. Δεν έχει μινιατούρες, το μωσαϊκό εναλλάσσεται με πλακίδια, είναι αραβούργημα αλλά υπάρχει τελείωμα με τερακότα. Σε κάθε μέτρο αραβουργήματος παρεμβάλλεται ένα κομμάτι ξύλου για να προσφέρει προστασία του οικοδομήματος από σεισμό. Στο κέντρο του θόλου υπάρχει ένα μικροσκοπικό παγώνι, το μέρος γύρω από το παγώνι είναι το λεγόμενο μενταγιόν του ναού (medallion de courpole) και μετά είναι το σώμα του παγωνιού που ξεδιπλώνεται καλύπτοντας όλο το θόλο και δημιουργώντας μια εντυπωσιακή εικόνα. Στο τζαμί μπορεί να δει κάποιος και την επιγραφή που έφτιαξε ένας δερβίσης όταν συνειδητοποίησε τη ματαιοδοξία του πλούτου μπροστά στο μεγαλείο του Θεού. Παράγγειλε να του ζωγραφίσουν το πανεράκι που φύλαγε τα πλούτη του για να θυμάται και απέναντι έγραψε τη φράση "Είμαι πολύ φτωχός μπροστά στο μεγαλείο του Θεού". Το τζαμί αυτό χρειάστηκε 17 χρόνια για να γίνει, πριν από 380 χρόνια και θεωρείται κατασκευαστικό θαύμα. Έχει μελετηθεί από πολλούς και δεν έχει βρεθεί μέχρι σήμερα κανένα ψεγάδι στην αρχιτεκτονική του.

Σε μια πάροδο της πλατείας επισκεφθήκαμε ένα κατάστημα με μινιατούρες που αποτελούν χαρακτηριστικό του Ισραχάν. Κατασκευάζονται από κόκκιλο κομμάτι και ζωγραφίζονται με το χέρι. Σε πολλές από αυτές απεικονίζεται ο Μωάμεθ αλλά με ένα μαντίλι να του καλύπτει το πρόσωπο. Ο υπόλοιπος χρόνος μας ήταν αφιερωμένος στο παζάρι της πόλης όπου και ξεμοληθήκαμε μηδενός εξαίρουμένου. Όταν, με το ζόρι, επιστρέψαμε, όλοι είχαμε και από μια τσάντα, ανταλλάσσοντας ιδέες για ψώνια και αναλύοντας τα παζάρια που κάναμε και τις ευκαιρίες που εντοπίσαμε.

Την επόμενη ημέρα Τετάρτη, 5η μέρα του ταξιδιού, φύγαμε από το Ισραχάν με κατεύθυνση το Γιαζντ, πόλη - κέντρο του Ζωροαστρισμού. Στο δρόμο μας συναντήσαμε περισσότερες και έξω από την πόλη Ναϊν μια δεξαμενή νερού. Το τοπίο είναι αρκετά πηλκτικό, με μεγάλες εκτάσεις ερήμου αλλά ευτυχώς ο καιρός συνέχισε να είναι καλός. Φτάσαμε στο ξενοδοχείο μας, το οποίο ήταν μια ανακαινισμένη έπαυλη 100 ετών, με κήπο και σιντριβάνι. Εκεί μας υποδέχτηκαν οι 2 παπαγάλοι μας που μένουν μόνιμα στον κήπο σε ένα πιθάρι με ξερά κλαδιά. Η αίθουσα του φαγητού ήταν πολύ προσεγμένη στη διακόσμηση της και από τα ανοίγματα της οροφής έμπαιναν οι αχτίδες του μεσημεριανού ηλίου.

Μετά το φαγητό φύγαμε για το κυβερνείο που χρησιμεύει και για κατοικία του Κυβερνήτη. Εκεί είδαμε τη μεγαλύτερη ανεμοπαγίδα του Γιαζντ, ύψους 35 μέτρων. Επειδή το καλοκαίρι οι θερμοκρασίες μπορεί να ξεπεράσουν τους 52 βαθμούς υπό σκιά, επινοήθηκαν οι ανεμοπαγίδες για να βρίσκουν διέξοδο τα θερμά ρεύματα αέρα προς τα πάνω και να κατεβαίνει η δροσιά στο σπίτι. Όλα τα σπίατα στην παλιά πόλη έχουν ανεμοπαγίδες. Εκτός από την ανεμοπαγίδα που ήταν ένα ενδιαφέρον αξιοθέατο, τυπικό της περιοχής, ο κήπος ήταν επίσης το κάτι άλλο. Οι κήποι έχουν μεγάλη σημασία για τους Ιρανοί. Η δομή των κήπων τους έχει επηρεάσει πολλές

χώρες, που προσπάθησαν να τους αντιγράψουν. Παράδειγμα είναι οι ανδalousιανοί κήποι και το Ταζ Μαχάλ. Ήδη από το 4000 π.Χ. περιγράφονται οι πρώτοι κήποι αλλά έφτασαν στην κορύφωση τους τον 16-17ο αιώνα. Για αυτούς οι κήποι είναι συνώνυμοι του Παράδεισου. Η ζέση στο Ιράν είναι ξερή οπότε έμαθαν να δημιουργούν εστίες σκιάς με πολλές παραλλαγές κήπων.

Φεύγοντας από το σπίτι του Κυβερνήτη περάσαμε από τη συνοικία με τις μονοκατοικίες και είδαμε τα σπίατα να περιβάλλονται από τοίχους αλλά να είναι κολλητά το ένα με το άλλο. Τα σπίατα επιλέγουν να τα χτίσουν έτσι επειδή ως λαός πιστεύουν στην αλληλεγγύη (κολλητά) αλλά επιζητούν και τη διακριτικότητα στη ζωή τους (ψηλοί τοίχοι). Βαδίζοντας για την παλιά πόλη του Γιαζντ είδαμε τις ξύλινες εξώπορτες με τα ιδιαίτερα πόμολα. Εάν ο επισκέπτης είναι άνδρας χτυπάει με το δεξί πόμολο που έχει σχήμα επίμηκες και ειδοποιεί έτσι έμμεσα την οικοδέσποινα ότι πρέπει να έρθει να ανοίξει κολυμμένη. Εάν η επισκέπτρια είναι γυναίκα χτυ-

πάει το στρογγυλό πόμολο, το αριστερό και η οικοδέσποινα ανοίγει χωρίς κάλυψη.

Ο Πύργος της Σιωπής που θα βλέπαμε βρισκόταν έξω από την πόλη του Γιαζντ, το νέο κομμάτι της οποίας διασχίσαμε με το πούλμαν. Οι νεόκτιστες πολυκατοικίες που περάσαμε κατασκευάστηκαν από το κράτος το οποίο θα τις πουλήσει στη συνέχεια και το κέρδος θα είναι δικό του. Σε πολλές από αυτές είδαμε τα παράθυρα να είναι καθρέφτες μιας όψεως, ως μοντέρνα αντικατάσταση των παλιών καφρασωτών του χαρμενίου!

Οι Πύργοι της Σιωπής δεν υπήρχαν πια στο Ιράν, παρά μόνο ως τουριστικά αξιοθέατα, αλλά μπορεί κάποιος να τους συναντήσει στη Βομβάη. Οι Ζωροάστρες πίστευαν ότι υπήρχαν συχνότητες στη γη και στο σημείο που προσδιόριζαν συχνότητα 0 από τη θέση των αστεριών, έχτιζαν τους πύργους τους. Εκεί ανέβαιναν τον νεκρό και τον άφηναν στον ήλιο και στα όρνεα που αναλάμβαναν τα υπόλοιπα. Η περιοχή είχε και άλλα κτίσματα, υποβοηθητικά της τελετής. Η εικόνα του χώρου αλλά και της πόλης που απλωνόταν στο βάθος ήταν πολύ εντυπωσιακή από την κορυφή του πύργου στην οποία όλοι αδιαμαρτύρητα σκαρφαλώσαμε.

Αφού θαυμάσαμε το τοπίο, κατεβήκαμε και πήραμε το δρόμο για να επισκερτούμε ένα Ναό της Φωτιάς, τόπο λατρείας των Ζωροαστριτών. Σύμφωνα με το άρθρο 13 του συντάγματος στο Ιράν προστατεύονται εξίσου οι Ζωροάστρες, οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί. Από τις 270 έδρες του κοινοβουλίου οι 5 ανήκουν σε αυτούς. Ο Ζαρατούστρα ίδρυσε το Ζωροαστρισμό τον 6ο π.Χ. αιώνα στην Περσία. Θεωρείται ότι είναι η μητέρα - θρησκεία όλων των μονοθεϊστικών θρησκειών. Δεχόταν την ισοδυναμία καλού - κακού αλλά πρέσβευε ότι η σωστή ζωή αποδυναμώνει το κακό. Στην Ιστορία του Ηρόδοτου βρίσκουμε χαρακτηριστικά της θρησκείας αυτής (αναφορά στους μάγους και στην καύση των νεκρών). Οι μάγοι ήταν Ζωροάστρες ιερείς που διάβαζαν τα άστρα και είναι αυτοί που έφεραν τα δώρα στον Ιησού όταν γεννήθηκε. Τα στοιχεία της θρησκείας είναι το νερό και η φωτιά.

(Συνέχεια στη σελ. 6)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Η "ΣΩΤΗΡΙΑ" Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ

Είνε γεγονός ότι δια να εισέλθῃ κανείς εἰς τὴν "Σωτηρίαν" ὡς ασθενὴς πρέπει νὰ ἔχει μεγάλη υπομονή καὶ νὰ εἴνε ευνοούμενος τῆς Τύχης. Διότι με τὰς δύο καὶ πλέον χιλιάδας ἀσθενεῖς τοῦ, το μοναδικόν αὐτό κράτικόν σανατοριακόν συγκρότημα μολὶς επαρκεῖ δια νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς χιλιάδας τῶν φυματικῶν καὶ ὄνειρον ἀπραγματοποιήτων ἀπομένει ἡ παραχώρησις μίας κλίνης εἰς τὴν "Σωτηρίαν". Τὴν πραγματικότητά αὐτὴν διεπίστῳσα, ὅταν δημοσιογραφικόν καθήκον με ὡδήγησεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ θύραν ἀντιμετώπισα τὴν καχυποψίαν τοῦ φύλακος ποῦ με ἠρώτησεν ἀμέσως: - Μήπως ἐνδιαφέρεσθε δια τὴν εισαγωγὴν ἀσθενούς; Μόνον ὅταν τὸν διαβεβαίωσα περὶ τῆς δημοσιογραφικῆς μου ιδιότητος ποῦ ἦνοιε προθύμως τὴν εἴσοδον καὶ κατόρθωσα νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν περίβουλον τοῦ Σανατορίου.

Ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν "Σωτηρίαν", τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχα ἐπισκεφθῆ, ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ἰκανοποιητικὴ. Ὁ ἀπεράντος πευκῶν τῆς δια μέσου τοῦ ὁποῖου προβάλουσαν κατὰ διαστήματα πάλλευκα μεγάλα κτήρια, ζωογονεῖ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν καὶ προδιαθέτει ἐμμενῶς τὴν ψυχὴν. Ἀυτομάτως τὸ αἶσθημα τῆς καταθλιψῆς ποῦ συνοδεύει τὸν ἐπισκέπτη εἰς τὴν πρώτην επαφὴν τοῦ με μίαν φυματιοπόλιν, ἀπορρίπτεται ὡς ἀχρηστον φορτίον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Σανατορίου.

Καθὼς προχωροῦμεν πρὸς τὸ κτίριον τῆς 7ῆς κλινικῆς, εἰς τὸ δεξιόν ἄκρον τοῦ περιβόλου, ποῦ καὶ ποῦ μέσα ἀπὸ τὰς θαμνώδεις συστάδας, ξεπροβάλλουσαν μορφαὶ ἀδυνατιομένων ἀσθενῶν, ποῦ ἀπολαμβάνουσαν τὸν ζωογονοῦν αἶρα τῆς Ἀττικῆς. Καὶ τὰ πρόσωπά των φρωτίζονται ἀπὸ μίαν ἐνδόμυχον χαρὰν, καθὼς τὸ τολαιπωρημένον στήθος των εἰσπνέει τὸ οὐρανὸν τοῦ πευκῶν.

Ἡ εἰκὼν τῆς "Σωτηρίας" εἰς τὴν σκέψιν τοῦ ἀδασοῦ καὶ ἀγροσύντου, τὴν πραγματικότητά συνδέεται με παροιστάσεις ἀπὸ τὴν ἀδυνατίαν καὶ ἀνεγείας. Πόσας καὶ πόσας φορές ἡ ἐξημμένη δημοσιογραφικὴ φαντασία δὲν ἀπεκάλεξε τὴν "Σωτηρίαν" "κόλασιν" ὅπου οἱ ἀσθενεῖς υφίστανται παντοειδῆ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ μαρτύρια καὶ ὅπου ἡ κλινὴ τῆς ἀσθενείας ἀποτελεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὸ μέροσ, ὅπου ὁ φυματικὸς ἀκρῆνι τὴν τελευταία του πνοήν; Πόσον συχνὰ - προ χρόνων ἀρκετῶν τουλάχιστον - δια τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ Σανατόριον ἀνεφῆρετο ἡ ἐπιγραμμοποιτικὴ φράσις τῆς "Θείας Κωμωδίας", ἡ ἀναγραφόμενι εἰς τὴν εἴσοδον τῆς φανταστικῆς κολάσεως τοῦ Δαντῆ, "Ἀκρῆσατε κάθε ἐλπίδα, εοεῖς ποῦ εἰσερχεσθε"...

Καὶ ἦτο πράγματι τραγικόν τὸ θέμα - προ χρόνων πολλῶν - τῆς διαβιώσεως μέσα εἰς τὴν "Σωτηρίαν". Οἱ ἀσθενεῖς με ἐλάχιστην τροφήν, συχνὰ χωρὶς καμμίαν ἰατρικὴν περιθαλψήν, ἐνδιαίτηντο μέσα εἰς σκηνὰς ἡ καὶ ἀκόμη εἰς τὸ υγρὸν χῶμα τοῦ περιβόλου, συνθέτοντες μίαν εἰκόνα δυσπεριγράπτου δυστυχίας καὶ δημιουργούντες - οἱ βαρύτερον ἀσθενούντες δια τοὺς ἐλαφρότερον προσβεβλημένους - νοσογόνους εοεῖας ἀπὸ πτύελα, κόπρανα καὶ υπολείμματα φραγιῶν. Ποία διαφορά σήμερον ἀπὸ τότε, ἀπὸ τὴν παλαιάν "Σωτηρίαν", τῶν πρώτων δεκαετηρίδων τοῦ αἰῶνος μας. Ἀθόρυβοι, εἰς τὰ λευκὰ ἐνδεδυμένοι ἰατροί, νοσοκομοὶ καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν, ἀθόρυβοι σκίαὶ ἀκαμάτους εργαζόμενοι εἰς τὸν ἀπηνήγ ἀγῶνα κατὰ τῆς φυματιώσεως διοχετεύουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀσθενῶν τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστιν εἰς τὸ μέλλον.

Εἰς τὴν "Σωτηρίαν" ὑπάρχει ὀλιγωτέρα πολυτέλεια ἀπὸ τὸ Σισμανόγλειο. Το ἴδιον ὅμως πνεῦμα αυτοθυσίας καὶ πίστεως εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς φυματιώσεως θερμαίνει τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν σταυροφόρων κατὰ τῆς ἐπαράτου αὐτῆς νόσου. Καμία ἀνάπαυλα εἰς τὴν πάλιν, κανεῖς υπολογισμὸς εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς μάχης. Καὶ ἡ ἐπιστήμη, τελειοποιημένη οσημέραι, ἀνευρίσκει εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς φυματιολόγους ἐπιστήμονας τοὺς πιστοὺς ἐφαρμοστάς των διδαγμάτων καὶ των οδηγιῶν τῆς.

Με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διευθυντὴν κ. Γ. Γεωργακόπουλον, ἕνα ἐπιτελεῖον ἀπὸ ἀρίστους ἰατροὺς - φυματιολόγους ἀγωνίζεται τὸ τραχὺν ἀγῶνα κατὰ τῆς φυματιώσεως εἰς τὴν 7ῆ κλινικὴν τῆς "Σωτηρίας". Ἄνω των 400 φθισικοὶ νοσηλεύονται εἰς τὸν τριώροφον κτίριον, ὅπου στεγάζεται ἡ κλι-

νικὴ, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους ἐξώστας τοῦ ὁποῖου προσπαθοῦν νὰ θεραπευθοῦν με τὴν ἐπιβράσιον τοῦ ξηροῦ αττικοῦ κλίματος. Χωρὶς καμμίαν διακοπήν, ὅλοι οἱ σύγχρονοι ἐπιστημονικαὶ ἰατρικαὶ μεθόδοι ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰ αποτελέσματα μίας ἐνδελχοῦς ἰατρικῆς παρακολουθήσεως εἴνε ἐκδηλὰ εἰς τὰ πρόσωπα των ἀσθενῶν ποῦ λάμπουν, θὰ ἔλεγε κανεῖς, ἀπὸ υγιάν, εἴνεν ἐγνωρίζεν ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν προσωπίδα αὐτὴν κρύπτεται ἡ χειροτέρα νόσος, ποῦ ἀντιμετωπίζει ἡ ἀνθρωπότης. Καὶ μέσα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Γεωργακόπουλου - ἀπῆριττον γραφεῖον ἀσκητοῦ - μου παρέχονται αἱ πρώται γενικαὶ πληροφορίαὶ δια τὴν "Σωτηρίαν": Ὀλοκλήρον τὸ σανατοριακόν συγκρότημα, συντηρεῖται ἀπὸ τὸ Κράτος. Τεράστια τὰ παρεχόμενα δια τὴν "Σωτηρίαν" χρηματικὰ ποσὰ ἄλλα τεράστια καὶ αἱ υπηρεσιαὶ τοῦ ἰδρύματος.

72.000 δραχμαὶ μηνιαίως εἴνε τὸ ποσόν ποῦ πρέπει νὰ πληρωσῆ ὁ ἀσθενὴς τῆς πρώτης θέσης καὶ 36.000 τῆς δευτέρας. 1.500 δηλαδὴ δραχμῆς τὴν ἡμέρα ὁ μέσος ὄρος δια τὴν κατάληψιν θέσεως εἰς τὸ Σανατόριον. Ὁ, τι κοστίζει ἕνα πακέτο τοιγάρὰ δευτέρας ποιότητος... Καὶ με τὰ χρήματα αὐτὰ παρέχεται στέγασις, ἰατρικὴ περιθαλψὴ καὶ φραγιτὸν. Καὶ τι φραγιτὸν! Ἰδοῦ τὸ ἐδεσματολόγιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐπισκέψεως μου. Πρωινόν: Γάλα, ἄφθονο ψωμί, 15 δράμα ἰατροῦ. Γεύμα: Κρέας βραστὸ σούπτα καὶ βερύκοκα δι' ἐπιδόρπιον. Δεῖπνον: Ρυζόγαλο, φασολάκια ἰαχνί, φρούτο.

1.500 δραχ. Στέγη, ἰατροὶ καὶ φραγιτὸν...Μακάριοι οἱ κατέχοντες ἀπὸ τοὺς φυματικούς μίαν θέσιν εἰς τὴν "Σωτηρίαν" καὶ δικαιολογημένη ἡ ἀγωνιώδης προσδοκία του πλήθους των ἀπομεινῶντων ἐκτός του ἰδρύματος φθισικῶν δια νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Σανατόριον - Φιλανθρωπικόν Ἴδρυμα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ οἱ παρ' ὅλα αὐτὰ αἰώνιοι παραπονοῦμενοι πότε δια τὴν τροφήν καὶ πότε δι' ἕνα οἰονδήποτε ἄλλον λόγον. Δι' αὐτοῦς οἱ ἰατροὶ παρέχουν ἐμμενῆ ἐπιστημονικὴ δικαιολογία. Ἡ ἀσθένεια - βεραιώνουν - καὶ αἱ μεταπτώσεις του πυρετοῦ προκαλοῦν διαταραχὰς εἰς τὸν ὀργανισμό καὶ δημιουργοῦν ἐριστικὴν διάθεσιν εἰς τοὺς φυματικούς, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε εἴνε ἰκανοποιημένοι, ἐνθυμίζοντες τὴν ψυχρὴν ἐπιθυμίαν μικρῶν παιδιῶν.

Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα ποῦ ἀνέφερον ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἀπὸ τὰ ἐτη των σπουδῶν των εἰς τὴν Γερμανίαν. Εἰς τὸ Σανατόριον τοῦ Ζίκεργαλς διευθυντῆς ἦτο ὁ γνωστός Γερμανὸς φυματιολόγος Ρίκμαν. Μίαν ἡμέραν αἱ τρώφιμοι τοῦ Σανατορίου ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς διευθύνσεως του ἰδρύματος δια τὸ εἶδος τῆς τροφῆς ποῦ τοὺς παρεῖχτο καὶ ἡ ὁποία δὲν ἰκανοποιούσε τὰς γαστρονομικὰς προτιμήσεις οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν. Ὁ Ρίκμαν τοὺς προσέκαλε τότε νὰ διατυπώσουν γραπτῶς τὰς προτιμήσεις τοὺς. Καὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ δημοψηφίσματος ἦτο νὰ δηλώσουν οἱ πλείστοι των ἀσθενῶν, ὡς καθημερινῶν των ἐδεσματολόγιον, ἕνα λουκάνικο Φρανκφούρτης καὶ μερικὲς ἐληές, ἀδιαφοροῦντες δια τὰ περιεχόμενα καθημερινῶς ὑπὸ του Σανατορίου κρέατα, ψάρια, σούπτες κτλ. Τελικῶς μετὰ ὀλιγοήμερον του νέου ἐδεσματολογίου, οἱ ἴδιοι ἀσθενεῖς ἐζήτησαν τὴν ἀναστολήν τῆς ἐφαρμογῆς του ἐδεσματολογίου καὶ ἔπαυσαν ταυτοχρόνως καὶ τὰς διαμαρτυρίας.

Με γενικόν διευθυντὴν τὸν κ. Παπατσώρην καὶ με διευθυντάς των 15 κλινικῶν τοὺς ἰατροὺς κ. κ. Βαλτῆν, Πσοῦτην, Τόντζον, Ἰωαννίδην, Γεωργατζῆν, Στεφανάκη, Γεωργακόπουλον, Χρυσάνθον, Διακουμόπουλον, Πετῶσην, Τουλιάνον, Ν. Οικονομοῦπουλον, Ροδόπουλον καὶ Καρδίτην καὶ με διοικητικόν συμβούλιον αποτελούμενον ἀπὸ τοῦ κ. κ. Δοντῆν, Κυβέλου, Δημ. Βασιλείου, Δ. Μαύρον, Κλ. Μπουκοβάλαν, Δ. Ρίτσου καὶ Χρ. Παναγιωτίδην. Ἡ "Σωτηρίαν" συνεχίζει τὴν προσπάθειάν τῆς δια τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς φυματιώσεως. Καὶ εἴνε ἀξία σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως ἡ ἐξοχος ἀποστολὴ τῆς πλειάδος των Ἑλλήνων αὐτῶν ἐπιστημόνων...

Ἀλλὰ εἰς τὴν "Σωτηρίαν" ἐφαρμόζεται καὶ ἡ περίφημος στρεπτοκοκκίαν. Ποία τὰ ἐκδηλούμενα αποτελέσματα τῆς νέας θεραπευτικῆς θὰ ἐθέσωμεν εἰς προσεχές.

ΑΛ.Γ. Π.Ω.Π.
Εφημερίδα ἙΘΝΟΣ 8.6.1947

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ.2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά το:

Congress World Event Travel, την κα Βίκυ Τριαμπέλα και την κα Ρένα Χριστοδούλου.

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου:

Το Ζεύγος Ντουράκη στη μνήμη των γονιών τους Στέφρου και Λαμπρινής, τον κ. Μάριο Λιούκα (στη μνήμη του Σπύρου Νάου, την κα Δήμητρα Νικολακάκου και Μαίρη Νικολακάκου στη μνήμη του Γεώργιου Τρυφωνόπουλου και την κα Ράππη Βασιλική στη μνήμη του Χαράλαμπου Λιόντου.

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
"Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Οικονομικά

Νοεμβρίου 2013

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
884,00 ευρώ	1.918,60 ευρώ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΞΟΔΩΝ	
Περιθαλπόμενοι:	895,00 ευρώ
ΕΛΤΑ, εφημερίδα, Διανομή:	670,95 ευρώ
Διάφορα έξοδα:	1.686,88 ευρώ

Επι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Διοικησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,

Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:

Κυριακή Δημητρούλακη, Βασίλης

Καλαφάτης και Αθηνά Πέτση.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως

την ευθύνη των κειμένων τους

Δωρεά!

SIKAHELLAS ABEE

Protomagias 15. 14S 68 Kryoneri
Phone: +30 2108160600 -
Fax: +30 210 8160606 - www.sika.gr

Προς
ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΘΩΡΑΚΟΣ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"
Υπόψη Προέδρου Δ,Σ. κ. Μ. Καρρά
Λεωφ. Μεσογείων 152, 115 27 Αθήνα
Fax. 2107788055

Κρυονέρι 24/10/2013

ΘΕΜΑ: ΕΓΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΩΡΕΑΝ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΥΛΙΚΩΝ SIKA ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΣΥΛΛΟΓΟ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ"

ΣΧΕΤ. Επισυναπτόμενη Επιστολή-Αίτημα Συλλόγου "ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣ.Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Αξιότιμη Κυρία Πρόεδρε,

Προς ενημέρωση προσωπική σας αλλά και του Διοικητικού Συμβουλίου του Νοσοκομείου σας, η Εταιρεία μας ανταποκρίθηκε θετικά στο σχετικό αίτημα και απεφάσισε τη χορήγηση δωρεάν υλικών και εργασιών εφαρμογής για τη στεγάνωση δώματος στο κτήριο του ως άνω Συλλόγου.

Το αίτημα αφορά υλικά ονομαστικής συνολικής αξίας 27.422,53ευρώ (αναλυτικός πίνακας ακολουθεί), για την επισκευή-υδατοστεγάνωση του δώματος εμβαδού 500 τ.μ.

Product	Quantity	Value
Sika Roemat Premium	575 τ.μ.	1.575,50
Sika Concrete Primer	82,46 kg	1.697,03
Sikalastic-641 RAL 7045	^(7 PCS)	
χρώματος γκρι	1.000 lt	24.150,00
Συνολική Αξία		27.422,53

Παρακαλούμε επιβεβαιώσατε ορθή λήψη και γνώση του θέματος της 1 Γ ιστολής αυτής.

Για τη **SIKA HELLAS ABEE**,
Ο Διευθύνων Σύμβουλος,

Σπυριδών Κατσιφώτης

SIKA HELLAS ABEE

Ανατροπή

Όχι αυτοαποκλεισμένοι στο Ιστορικό περιθώριο. Ανατρέποντας το παρελθόν δίνουμε προοπτική και δημιουργούμε το μέλλον.

Οι Εμπορεύσιμοι στην Εξουσία αφήνουν στο Βωμό της, τα σφάγια του θυσιαστηρίου του πελατειακού Κράτους.

Ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Δ.Σ. του Σωματείου και συμμετέχοντας ως παρατηρητής, μη δυνάμενος να εκφράσω τις απόψεις μου, αναγκάζομαι να επικοινωνήσω με αυτόν τον τρόπο μαζί σας.

Σε συνθήκες που επιβάλλεται η επιρροή και χειραγωγείται η Γ. Συνέλευση των εργαζομένων, **κάποιοι έρχονται ως νομείς να ασκήσουν δικαιώματα συνδιαχείρισης νομής Εξουσίας.**

Το δε σώμα δια αλλαγών απουσίας κάθε λογικής με εκφραζόμενη την αγωνία και την ένταση από κάποιους παρασυρόμενοι από δημιουργικές εξάρσεις. **Εργαζόμενοι με διαμορφωμένες πελατειακές σχέσεις, με καλλιεργούμενες τις ελάσσενες προσδοκίες** και αναπτυσσόμενο το φόβο. Προκαλούμενος από αυτήν τη λειτουργία του Σωματείου, τοποθετούμαι Δημόσια όπως θα έκανε ο καθένας που ενδιαφερόταν για τα ατομικά δικαιώματα, τις κοινωνικές ελευθερίες αλλά και το Δημόσιο συμφέρον.

Ματαιοπονεί κάποιος αν νομίζει ότι μιλάει για Συνδικαλισμό αυτόνομο, αυτοτελή και ανεξάρτητο. Απλώς μιλάμε για προέκταση κομματικών παραταξιακών σκοπιμοτήτων, ετεροπροσδιοριζόμενος πάντα από τα συμφέροντα των εργαζομένων που βρίσκονται σε πλήρη εκφυλισμό και παρακμή. Που στο όνομα των εργαζομένων και με επαναστατικό οίστρο, με δημαγωγία και λαϊκισμό, τους αποπροσανατολίζουν από τα σοβαρά προβλήματα. Με τις πρακτικές αυτές ρίχνουν νερό στο μύλο εκείνων που παίρνουν τις πιο βάρβαρες πολιτικές, που λεηλατούν καθημερινά το εισόδημα της εργασίας τους και την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων τους.

Στην ολοκληρωτική υποτέλεια, στην απώλεια της Εθνικής Κυριαρχίας, στον εξευτελισμό να εμποτεύεται η χώρα και να υπαγορεύεται η πολιτική της από ντόπιους μεταπράτες της οικονομικής και πολιτικής ολιγαρχίας μαζί με ξένους ελεγκτές. Του ξένου χρηματοπιστωτικού συστήματος. Στην κατάργηση του κοινωνικού κράτους. Σε εφαρμογή νέων μέτρων, με νέα αφαιρέση του προνοιακού πλέον εισοδήματος.

Ο εθισμός στο έγκλημα, δεν είναι μόνο η ανθρωπινή αδυναμία, είναι η θεσμική παρακμή.

Ο Εκφυλισμός που παράγεται διαιωνίζεται και με αναίεδια των ηθικών αυτουργών διαδίδεται ποντάροντας στην ψυχολογική ανασφάλεια, στον ψυχαναγκασμό της υπέρτατης δήθεν κομματικής συνέπειας. Σε βάρος του ταξικού συμφέροντος. Οι πρακτικές αυτές απενοχοποιούν αυτές τις πολιτικές στα μάτια της κοινωνίας και ενοχοποιούν τους εργαζόμενους, να εφαρμόζονται πιο κατασταλτικές πολιτικές.

Αμείλικτα τίθεται το ερώτημα: Από ποιους εκχωρήθηκε η Εξουσία και για ποιους διαπραγματεύεται ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Σωματείου, που μόλις είχε βγει με ενισχυμένη πλειοψηφία και είχε περιβληθεί με εμπιστοσύνη κομματικών ηγεσιών, και πάνω σε ποιο πρόγραμμα λειτουργούσε.

Το δεύτερο που δημιούργησε έκπληξη με την παρουσία μου στην Διοικητή σχετικά με την αποκατάσταση της αξιοπρέπειας των εργαζομένων από τους χαρακτηρισμούς τους ως "κοπανατζήδων εργαζομένων" και εκφοβισμούς τους με αναφορές, άκουσα το φροβερό ότι οι ίδιοι εκπρόσωποί τους έρχονται και τα αναφέρουν άνευ διαψεύσεως.

Το τρίτο ίσως εκπληκτικότερο που δημιουργεί προβληματισμό: Δεν θέλουν οι εργαζόμενοι την επένδυση του Ερευνητικού Κέντρου της Ακαδημίας Αθηνών, την στιγμή που υπάρχει αυτή η ανεργία και αυτή η ύφεση. Αλλά μήπως κατατέθηκε από προηγούμενες Διοικήσεις, Εκπρόσωπους των εργαζομένων, κοινωνικούς ή κομματικούς φορείς, επιχειρησιακό σχέδιο για ανάπτυξη, συνεργασία, εκσυγχρονισμό του Νοσοκομείου; αλλά αφέθηκε να γεμίσει παντού γύρω με γιατριά και ερείπια, συρρικνώθηκε και βρέθηκε σε τέλμα, λόγω διοικητικής ανεπάρκειας και ελλείψεως πόρων. Επαναπαύσμενοι όλοι στο μισθό τους. Κανείς δεν διαμαρτυρήθηκε για παραχώρηση περιουσίας σε ιδιωτικούς φορείς αλλά και εκχώρηση όλης της περιουσίας του Νοσοκομείου με μνημονιακό νόμο για διαχείριση της από το ΤΑΙ-ΠΕΔ. Όλα αυτά αν δεν είναι αφέλεια, είναι σίγουρα δόλος. Ο βασικός καταλύτης της διάλυσης είναι ο εγωκεντρικός πρωτογονισμός και η πολιτική αλλοτρίωση που λειτουργεί με αντανακλαστικά αυτοάμυνας.

Αλλά οι Μύδοι έχουν προ πολλού διαβεί. Οι Θερμοπύλες δεν υπάρχουν πια για υπεράσπιση.

Ιωάννης Σκόνδρας

Ποιός Έκλεψε τα Μήλα;

Την παλιά καλή εποχή που υπήρχε ακόμη ο θεσμός του Επιθεωρητή και καταργήθηκε στις αρχές της μεταπολίτευσης, επισκέπτεται ένας επιθεωρητής κάποιο Δημοτικό Σχολείο.

Μπαίνει σε μια τάξη η οποία εκείνη την ώρα είχε μάθημα για την Ελληνική Μυθολογία. Ρωτάει το δάσκαλο αν κάνανε τους άθλους του Ηρακλή και μετά από καταφατική απάντηση του δασκάλου, απευθύνει στα παιδιά την ερώτηση:

Ποιο παιδάκι μπορεί να μου πει ποιός έκλεψε τα μήλα των Εσπεριδών;

Άχνα από την πλευρά των παιδιών, κανένα χέρι δεν σηκώνεται για απάντηση. Ο επιθεωρητής υποθέτοντας ότι τα παιδιά έχουν κάποιο τρακ, προσπαθεί να τα ενθαρρύνει:

Ελάτε παιδιά, μη διστάζετε, είμαι βέβαιος ότι το ξέρετε .

Καμμία κίνηση από την πλευρά των παιδιών. Ο επιθεωρητής αποφασίζει να απευθυνθεί σε ένα παιδάκι και το ρωτάει:

- Εσένα πως σε λένε παιδάκι μου;

- Γιαννάκη κύριε.

- Για πες μου Γιαννάκη, ποιος έκλεψε τα μήλα των Εσπεριδών; Για σέψου λίγο. Προσπάθησε να θυμηθείς.

Ο Γιαννάκης χάνει το χρώμα του και τραυλίζοντας απαντάει στον επιθεωρητή:

- Κύριε δεν τα έκλεψα εγώ. Να, ρωτήστε και τα άλλα παιδιά να σας πουν. Δεν ξέρω τίποτα.

Ο επιθεωρητής στρέφεται με απορία στο δάσκαλο, ο οποίος του απαντά:

- Κύριε επιθεωρητά γνωρίζω το Γιαννάκη εδώ και πέντε χρόνια. Γνωρίζω και την οικογένεια του. Είναι πάρα πολύ καλό παιδί. Ποτέ του δεν έκανε μια τέτοια πράξη.

Ο επιθεωρητής οργίζεται, είναι έτοιμος να εκραγεί, το αντιλαμβάνεται ο δάσκαλος ο οποίος του λέει:

- Κύριε επιθεωρητά, δεν πιστεύω να υποψιάζεστε εμένα ! ! !

Ο επιθεωρητής με δυσκολία συγκρατεί τα νεύρα του και καλεί το δάσκαλο έξω από την

αίθουσα όπου του ανακοινώνει ότι θα τον αναφέρει και από εκεί πηγαίνει κατ' ευθείαν στο γραφείο του όπου συντάσσει σχετική αναφορά προς το Υπουργείο Παιδείας .

Μετά από 15 μέρες έρχεται η απάντηση του Υπουργείου στην αναφορά του Επιθεωρητού.

"Κύριε επιθεωρητά, το περιστατικό που αναφέρετε εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Αγρονομίας και όχι του Υπουργείου Παιδείας. Σας εφιστούμε την προσοχή να αρκестθείτε στα εκπαιδευτικά και λοιπά καθήκοντα της αρμοδιότητος σας, αλλιώς θα αναγκαστεί το Υπουργείο να λάβει τα προσήκοντα μέτρα προς αποφυγή επανάληψης παρομοίων φαινομένων."

Ο επιθεωρητής παθαίνει ένα βαρύ εγκεφαλικό και πέφτει σε κόμα, από το οποίο δεν συνήλθε ποτέ. Το ίδιο και η παιδεία.

Από τότε καταργήθηκε και ο θεσμός του επιθεωρητού...

<http://www.votegreece.gr/archives/38641>

Εκδρομή στην Περσία

Θεωρούν τη φρωτιά πολύ σημαντική γιατί εξοργίζει και προσκυνούν την ιερή φλόγα (πυρ), η οποία άναψε πριν 1570 χρόνια, σε μπρούτζινη κολυμβήθρα. Απεικονίζουν συνήθως έναν άγγελο με φτερά που είναι οι καλές σκέψεις, τα καλά λόγια και οι καλές πράξεις, που έχει ένα δαχτυλίδι που συμβολίζει την ενότητα του κόσμου. Ο ναός που είδαμε χτίστηκε πριν 75 χρόνια και είναι ινδικής τεχνολογίας.

Φύγαμε για την παλιά πόλη του Γιαζντ, που αποτελεί μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της Ουνέσκο. Νύχτωνε με ταχύτητα και προλάβαμε να δούμε την πόλη στο σούρουπο, αλλά και φωτισμένη. Το μαουσολείο των 12 Ιμάμηδων ήταν ήδη φωτισμένο όταν φτάσαμε στην μικρή πλατεία. Όλη η παλιά πόλη είχε στενά λιθόστρωτα δρομάκια με καλυμμένο τον ουρανό και μικρά ανοίγματα για το φως. Φανταστήκαμε με τρόπο πόση ζέση θα κάνει εδώ το καλοκαίρι, ώστε να εξαναγκαστούν οι άνθρωποι να καλύψουν τους δρόμους.

Γυρίσαμε στο ξενοδοχείο για φαγητό, αλλά ειδικά εκείνο το βράδυ υπήρχε μεγάλη αναταραχή γιατί γίνονταν το γλέντι ενός γάμου. Ο κόσμος ήταν πολλός αλλά αποκλειστικά αρσενικός και πλημμύριζε την αίθουσα και τους κήπους. Οι γυναίκες ήταν κλεισμένες σε διπλανή της τραπέζια αίθουσα, καλά φυλαγμένη από αδιάκριτα μάτια και διασκεδάζαν (;) μόνες τους. Όταν ζήτησαν να μπουν κάποιες κυρίες από την ομάδα μας, αρχικά αρνήθηκαν, αλλά μετά μας άφησαν για λίγο. Η αίθουσα είχε ένα βωμό στολισμένο με σατέν λευκό ύφασμα και διάφορα επάνω του, από λουλούδια μέχρι φαγητά και δώρα. Υπήρχαν γυναίκες όλων των ηλικιών με τα βραδινά τους ρούχα, βαμμένες και χτενισμένες στην εντέλεια, μεταξύ των οποίων και η νύφη, που χόρευαν με ταχύτητα. Οι γυναίκες μεγαλύτερης ηλικίας κάθονταν στα τραπέζια και μιλούσαν, ενώ ένα δύο κοριτσάκια ντυμένα μικροσκοπικές νύφες έτρεχαν ανάμεσα τους. Όλο το θέαμα ήταν λίγο ξένο για μας και ίσως κάπως θλιβερό.

Ξημέρωσε η 6η μέρα του ταξιδιού, η Πέμπτη και ξεκινήσαμε με κατεύθυνση το νότο, για το Σιράζ σε απόσταση 470 χλμ. Στο δρόμο μας είδαμε αρχαία παγιοποιεία. Αυτά χρονολογούνται από την εποχή των Χαζάρων, δηλαδή μετά τον 3ο αιώνα. Οι τοίχοι λειτουργούν σαν μονωτικό, ίδιο μέσα έξω και έξω μέσα το χιόνι μαζί με πίτουρα. Ο αέρας που έμπαινε μέσα διατηρούσε τον πάγο για μεγάλο διάστημα.

Κάναμε μία στάση στο Αμπαρκου για να δούμε το 2ο από τα 10 παλαιότερα δέντρα στον κόσμο. Πρόκειται για ένα κυπαρίσσι που χρονολογείται εδώ και 5000 χρόνια. Μάλιστα λέγεται ότι ο Μ. Αλέξανδρος έφαγε από κάτω. Στο δρόμο μας είδαμε και ένα εγκαταλειμμένο παραβάν σεράι. Αυτά άρχισαν να χτίζονται την εποχή των Σελτζούκων, μετά τον 11ο αιώνα. Είχαν μία μόνο είσοδο για να ελεγχονται καλύτερα οι ταξιδιώτες και τα ζώα και τα εύρισκες κάθε 40 χλμ μέσα στην έρημο.

Προς το μεσημέρι φτάσαμε στις Πασαργάδες για να δούμε το παλάτι και τον τάφο του Κύρου. Ο τάφος είναι πολύ απλός για έναν τέτοιο σπουδαίο βασιλιά, αλλά έτσι ήταν η επιθυμία του. Τον φύλαγαν μάγοι μέρα νύχτα, αλλά δε γλύτωσε την παραβίαση. Υπάρχει ένα σύγχρονο σχέδιο κατασκευής ενός φράγματος που εάν ολοποιηθεί θα βυθίσει τις Πασαργάδες και θα εξαφανιστεί ο τάφος, αλλά γίνονται ενέργειες να αποφευχθεί διότι όλη η περιοχή προστατεύεται. Λίγο πιο κάτω από τον τάφο βρίσκεται το παλάτι του Κύρου στα ερείπια του οποίου ο Σάχης έκανε μια τεράστια γιορτή λίγο πριν καθαριθεί και φύγει.

Φτάσαμε στο Σιράζ το απόγευμα. Σταδιακά και όσο πλησιάζαμε το τοπίο άλλαζε και πάλι.

Η έρημος έδωσε τη θέση της σε μπυστάνια με κηπευτικά και αμπέλια. Είναι άλλωστε πολύ γνωστό το κρασί του Σιράζ, αλλά μη νομίζετε ότι το δοκίμασαμε. Παράγεται, εμφιαλώνεται και εξάγεται κατευθείαν. Αφού είδαμε λίγο το κέντρο της πόλης με την πλατεία του, διασκορπιστήκαμε μερικοί στα δρομάκια και οι περισσότεροι στο παζάρι.

Όταν ξαναβρεθήκαμε είχε πια νυχτώσει και πήγαμε στο ξενοδοχείο μας που δέσποζε σε ένα λόφο στις παρυφές της πόλης. Πολυόροφο, πολυτελές, φωτισμένο και με πανοραμική θέα. Το βράδυ φάγαμε στο εστιατόριο του 24ου ορόφου που είχε και ζωντανή μουσική. Ο τραγουδιστής έκανε το λάθος να μας προσκαλέσει να χορέψουμε και να τραγουδήσουμε και βέβαια σύντομα ένοιωσε παρείσρακτος στο πάγκο. Μια από τις ωραιότερες στιγμές του ταξιδιού μας ήταν το τραγούδι που είπε η Τζόγια με την αισθαντική φωνή της εκείνο το βράδυ στον 24ο όροφο και με τη νυχτερινή πόλη στα πόδια μας.

Η άλλη μέρα, η 7η του ταξιδιού μας, ήταν Παρασκευή, μέρα αγίας. Καθώς μας έπαιρνε το πουλμαν για την Περσέπολη, βλέπαμε σε κάθε χώρο πράσινο, οικογένειες ή παρέες ολόκληρες να έχουν στρώσει κάτω κυβερτούλες και να κάθονται πίνοντας τσάι ή τρώγοντας γλυκά. Μερικοί, ιδιαίτερα αν είχαν μωρά, έφτιαχναν μικρές σκηνές γκλύου στα πάρκα με προοπτική να καθίσουν όλη μέρα εκεί.

Η Περσέπολη απέχει 55 χλμ από το Σιράζ. Υπήρξε μία από τις 4 πρωτεύουσες του περσικού βασιλείου. Ήρθε στο φως με τις ανασκαφές που έγιναν από το 1931-1933 από το πανεπιστήμιο του Σικάγο. Ένα μεγάλο μέρος ήταν φτιαγμένο από ξύλο και για το λόγο αυτό κάρκε εύκολα. Πέραν χρησιμοποιούσαν μόνο όταν δεν εύρισκαν κέδρο Λιβάνου και τικ. Βρίσκατε κοντά σε ποτάμι που εκβάλλει στον ποταμό Κουρ (από το Κύρος). Κοντά της ήταν η οροσειρά Ζάκρος και εξαπτίας του χιονιού που έλιωνε την άνοιξη είχαν κατασκευάσει ένα σύστημα αποχέτευσης, αλλά και συλλογής νερού σε ειδικές δεξαμενές.

Είδαμε την Πύλη των Εθνών, την αίθουσα ακροάσεων, το παλάτι του Δαρείου, τον τάφο του Αρταξέρξη και το τμήμα του παλατιού για τις γυναίκες που είναι το σημερινό μουσείο. Φαίνεται ότι το χτίσιμο της πόλης είχε ανατεθεί σε κατασκευαστικές εταιρίες της εποχής γιατί βρέθηκαν υπογραφές από 32 εταιρίες μεταξύ των οποίων και μία από τα Σούσα! Βρέθηκαν επίσης βιβλία πληρωμών και από αυτά φαίνεται ότι εργαζόνταν γυναίκες και παιδιά με τον ανάλογο μισθό.

Φεύγοντας από την Περσέπολη πήγαμε να δούμε τους τάφους του Δαρείου Α' και Β' και του Ξέρξη Α' και Β' που ήταν σταυροειδείς εσοχές μέσα σε βράχους. Υποβλητικό θέαμα! Δίπλα ακριβώς ήταν ένα κυβοειδές κτίσμα που υποθέτουν ότι ήταν ναός της φρωτίας.

Φάγαμε για μεσημέρι σε ένα ειδυλλιακό μέρος που θύμιζε Ελλάδα. Ήταν χτισμένο σε μία τεχνητή λίμνη, γεμάτο πρασινάδες και νερά. Μας είχαν στρωμένα τραπέζια κάτω από τα πλατάνια που θρόιζαν στο ελαφρό αεράκι. Εκεί ακούστηκαν και τα πρώτα λόγια νοσταλγίας της πατρίδας μας "αχ και να είχαμε ένα σουβλάκι...". Ίσως περισσότερο από το κρασί και τη μπίρα να μας έλειπε το χοιρινό κρέας!

Η τελευταία στάση μας ήταν στους τάφους των σπουδαίων ποιητών της χώρας που βρίσκονταν μέσα στην πόλη. Εκεί αγαπούν πολύ τους ποιητές τους και οι τάφοι που έχουν φτιάξει είναι ένα είδος περίτεχνου κήπου και χώρου αναμνηστικής με συντριβάνια και παγκάκια. Δηλαδή καμία σχέση με τάφο όπως τον εννοούμε εμείς. Πήγαμε πρώτα στους Σααδικ

και μετά του Χάφεζ όπου συναντήσαμε και μία περσική γάτα από 850 πρόγνονο περσικό δηλαδή με γούνα και πολύ φουντωτή ουρά.

Χορτάτοι από εικόνες, ιστορία και παραστάσεις, ξεκουραστήκαμε λίγο και το βράδυ πήγαμε για το τελευταίο δείπνο του ταξιδιού μας σε ένα τοπικό εστιατόριο. Περνώντας από έναν κεντρικό δρόμο είδαμε ένα μεγάλο νυχτερινό παζάρι και κόσμο να πηγαίνει σαν να ήταν μεσημέρι. Η ατμόσφαιρα στο εστιατόριο ήταν πολύ ζεστή, το μαγαζί γεμάτο με ντόπιους και υπήρχε ζωντανή μουσική. Η ατραξιόν ήταν ο κύριος που ζύμωνε, άνοιγε και έφηνε στο φούρνο με ξύλα τις αραβικές πίτες με ρυθμό πολυβάλου. Κουραρισμένοι όλοι και ελαφρώς στεναχωρημένοι για το ταξίδι που πλησίαζε στο τέλος του, επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο για να ετοιμάσουμε τις βαλίτσες μας για αναχώρηση. Τα μεσάνυχτα, ως άλλες Σταχτοπούτες, επιβιβαστήκαμε στο πουλμαν για το αεροδρόμιο. Στο δρόμο βλέπαμε ακόμη το παζάρι σε εξέλιξη. Αποχαιρετήσαμε τον Μέραν, αλλά και τους οδηγούς που επί μία εβδομάδα ήμασταν μαζί όλη τη μέρα και μετακινήσαμε το επίκεντρο της προσοχής μας στην αγορά των τελευταίων τοπικών γλυκών από το κατάστημα του μικρού αεροδρομίου.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι πέρα από την ιστορία αυτού του τόπου, τα μνημεία του και τα τοπία του, εκείνο που πραγματικά με εντυπωσίασε ήταν οι κήποι, οι τόσο περίτεχνοι σε μια χώρα που δεν έχει πολύ νερό και οι ευγενείς άνθρωποι. Άνθρωποι ήρεμοι, λίγο θλιμμένοι, αλλά γεμάτοι καλοσύνη. Υπήρξαμε για αυτούς αξιοθέατα όσο υπήρξαν και αυτοί για μας!

Θα μπορούσα να γράψω άλλα τόσα... Κλείνω με μία ευχή. Να είμαστε όλοι γεροί και να ξανααναμώσουμε!

Αιμιλία Τσαρουχά

Αγαπητοί Φίλοι και Φίλες,

Θέλω να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δώσατε να συμμετάσχω και εγώ σε αυτό το όμορφο και μαγικό ταξίδι στην Περσία μαζί σας.

Με τη εξαιρετική ξενάγηση της Κίκης Σοφρού μας, μου δόθηκε την ευκαιρία να γνωρίσω όλους εσάς, ενδιαφέροντες και όμορφους ανθρώπους και μια πολύ όμορφη και ιδιαίτερη χώρα.

Η προσπάθεια που κάνει ο Σύλλογος "Σωτηρία" είναι σημαντική και αυτή είναι ο συνειδητός στόχος που πρωτίτως μας συνέχει όλους ως εθελοντές, άλλον περισσότερο και άλλον λιγότερο.

Νιώθω ότι αυτό που η Περσία μας απέδειξε είναι ότι νέες χώρες, όπως και νέους ανθρώπους, χρειάζεται κάποιος να τους πλησιάζει χωρίς προκαταλήψεις, ελεύθερα, ανοικτά και όσο μπορεί με αγάπη και βιωματικά.

Και τότε αναγνωρίζουμε την ομορφιά, την φιλοξενία και την φιλικότητα των τόπων και των ανθρώπων. Το ίδιο δεν συνέβη και με όλους εμάς ως συν-ταξιδιώτες; Παρόλο που δεν κατάφερα να σας 'απομονώσω' και να σας γνωρίσω όλους πιο προσωπικά, η αίσθηση που μου μένει είναι ότι ο καθένας σας φέρει μια ολόκληρη ιστορία και εμπειρία ζωής μέσα του, και νιώθω τυχερός που κατάφερα να μοιραστώ έστω και λίγο από αυτήν.

Μακάρι λοιπόν να ξανα-συνταξιδέψουμε, ερχόμενοι αυτήν την φορά ακόμη πιο κοντά ο ένας στον άλλο, με τον μοναδικό τρόπο που μόνον τα ταξίδια μπορούν να καταφέρουν και να προσφέρουν.

Κώστας Βαρβιάς

Ο Ορισμός του Έλληνα

Πολύ επιτυχημένος ο ορισμός του Έλληνα, δυστυχώς...

Γράφει ο Δημήτρης Αγγελίδης

Σε διαγωνισμό που έγινε στην Ουάσινγκτον για τον καταλληλότερο χαρακτηρισμό ενός λαού, εκείνου που θα παρουσιάζει καλύτερα την ψυχολογία του, πήραν μέρος περίπου ένα εκατομμύριο άτομα.

Δεκαπενταμελής επιτροπή από επιστημονες επέλεξε τον δικαστή Ν. Κέλλυ για τον επιτυχημένο χαρακτηρισμό του Έλληνα....

"Μπροστά στο δικαστήριο της... αδέκαστης ιστορίας, γράφει ο δικαστής, ο Έλληνας αποκαλύφθηκε πάντοτε κατώτερος από τις περιστάσεις, αν και από διανοητική άποψη, κατείχε πάντοτε τα πρωτεία.

Ο Έλληνας είναι ευφυέστατος αλλά και εγωιστής, δραστήριος αλλά και αμέθοδος, φιλότιμος αλλά γεμάτος προλήψεις, θερμόαιμος, ανυπόμονος αλλά και πολεμιστής.

Έκτισε τον Παρθενώνα και αφού μέθυσε από την αίγλη του, τον άφησε αργότερα να γίνει στόχος των έριδων, ανέδειξε τον Σωκράτη για να τον δηλητηριάσει, θαύμασε τον Θεμιστοκλή για να τον εξορίσει, υπηρέτησε τον Αριστοτέλη για να τον καταδιώξει.

Έκτισε το Βυζάντιο για να το εκτουρκίσει, έφερε το 21 για να το διακυβέψει, δημιούργησε το 1909 για να το λησμονήσει. Τριπλασίασε την Ελλάδα και παραλίγο να τη θάψει. Κόπτεται τη μία στιγμή για την αλήθεια και την άλλη μισεί αυτόν που αρνείται να υπηρετήσει το ψέμα.

Παράξενο πλάσμα, ατίθασο, περιέργο, εγωπαθές και σοφόμωρο, ο Έλληνας. Αυτηθείτε τον, θαυμάστε τον αν θέλετε. Κι αν μπορείτε προσπαθήστε να τον ταξινομήσετε".

<http://www.kifisiapress.blogspot.gr/>

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνταξιούχος φιλόλογος, φίλη της "ΣΩΤΗΡΙΑΣ", προσφέρει δωρεάν ιδιαίτερα μαθήματα σε αδύνατους μαθητές δημοτικού-γυμνασίου, όπως και σε ενηλίκους που θέλουν να βελτιωθούν στην γραφή και ανάγνωση.

Χρυσάνθη

Εκδήλωση ενδιαφέροντος στα τηλέφωνα και το e-mail του Συλλόγου μας.

Τηλ. 2107763638 - E-mail: info@syllon.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ξεκίνησαν τα Μαθήματα Ζωγραφικής με τον Καθηγητή Καλλιτεχνικών Alessandro De Martino, πτυχιούχο Καλών Τεχνών Φλωρεντίας

Ιταλίας, τα μαθήματα, για διευκόλυνση των ενδιαφερομένων, γίνονται κάθε Πέμπτη 3 με 4 το μεσημέρι. Για κάθε επιπλέον πληροφορία επικοινωνήστε με τον κ. **Alessandro De Martino**,

e-mail: sandrodem@yahoo.com,

www.alessandrodemartino.blogspot.com,

Τηλ. 6946796750

Ένα χαμόγελο

Ευχαριστώ τον Θεό γιατί με οδήγησε στις εθελόντριες. Για μένα είναι πολύ σημαντικό να μπορώ να βοηθώ, να συμπαραίσταμαι, να παω μια καλή κομβέντα και να είμαι παρούσα σε αυτό που κάθε ασθενής χρειάζεται και ζητά.

Κάθε Δευτέρα πηγαίνουμε στο Παθολογικό και Νεφρολογικό. Όταν τελειώνουμε γρήγορα βοηθούμε και τις άλλες εθελόντριες που είναι στον επάνω όροφο και ίσως χρειάζονται βοήθεια. Έτσι μία ημέρα τελείωσα γρήγορα και ανέβηκα επάνω. Μου είπαν σε ποιο δωμάτιο να πάω και ξεκίνησα. Άνοιξα την πόρτα. Είχε τρία κρεβάτια. Στα δύο υπήρχαν άνθρωποι που εξυπηρετούσαν τις ασθενείς. Στο μπροστινό όμως...

Ήταν μία κοπέλα γύρω στα 35-40 με κοντά κουρεμένα μαλλιά. Ήταν μόνη της. Της είπα καλημέρα, αλλά εκείνη ούτε καν με κοίταξε. Τα μάτια της κοιτούσαν τον απέναντι τοίχο. Την ρώτησα αν χρειάζεται κάτι, να της φέρω. Καμία απάντηση. Κοίταξα για νερό. Είχε ένα μπουκάλι σχεδόν άδειο. Το πήρα και το γέμισα. Της είπα ότι της άφησα νερό και χάνει ένα λίγο το κεφάλι της. Δεν μου απάντησε κάτι. Βγαίνοντας βρήκα την αδελφή. Την ρώτησα.

- Αυτή! Ζούσε στους δρόμους. Την βρήκαν λιπόθυμη κάτω από μία γέφυρα και το σώμα της είναι γεμάτο από πληγές. Μάλλον τα σκυλιά την έφαγαν.

Ξαναμπήκα μέσα. Κοίταξα το όνομα της. Την έλεαν Γεωργία. Έφυγα και άρχισα να κάνω προσευχή στον Άγιο Γεώργιο να την φωτίσει, να την βοηθήσει να θεραπευτεί, να μαλακώσει την ψυχή της και ό,τι άλλο μπορούσα να σκεφθώ. Δυστυχισμένο κορίτσι. Ποιος ξέρει τι της είχε συμβεί. Κάθε φορά που ήμουνα στο Νοσοκομείο περνούσα να δω και τη Γεωργία. Με είχε μάθει. Της πήγα καθαρά ρούχα για να έχει να αλλάξει. Κάποια φορά ήταν μέσα και η αδελφή. Μου είπε:

- Έλα να με βοηθήσεις να της βάλουμε κάτι στις πληγές της και να την αλλάξουμε.

Αυτό που είδα δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Ένα σώμα τόσο καταπληγισμένο και με πληγές μεγάλες και ανοιχτές. Το βλέπα και πονούσα κι εγώ.

Η αδελφή μου είπε ότι οι πληγές της δεν κλείνουν εύκολα και φοβάται ότι θα πονάει. Δεν παραπονιέται ποτέ, μόνο κάποιες στιγμές μουγκρίζει. Ίσως τότε πονάει πολύ...

Την βοηθήσα και όλο της μιλούσα και την χάνει, Όταν τελειώσαμε ξαφνικά γύρισε και με κοίταξε και τι να δω!

Ένα υπέροχο χαμόγελο! Ήταν όλο δικό μου! Την αγκάλιασα, την φίλησα. Της είπα πόσο νοιάζομαι γι αυτήν.

- Θέλω να γίνεις καλά. Να κλείσουν οι πληγές σου. Να ξαναγίνεις ένα όμορφο και χαρούμενο κορίτσι! Έλα καλή μου!

Δεν μας μίλησε πια. Ξαναγινε σιωπηλή και χωμένη στον κόσμο της. Ή μοναξιά της σε όλο της το μεγαλείο!

Πήγα στον ιερέα. Του μίλησα γι αυτήν και τον παρακάλεσα να πάει κοντά της και να της διαβάσει μία ευχή ή ό,τι άλλο νομίζει, ότι θα ήταν καλύτερο γι αυτήν.

Ξαναπήγα άλλες δύο φορές. Την πρώτη φορά ήταν χειρότερα. Την δεύτερη φορά το κρεβάτι ήταν άδειο. Πήγα στην αδελφή. Μου είπε ότι χτες βράδυ έφυγε για τον ουρανό.

Θεέ μου συγχώρησε την Γεωργία. Άνοιξε της την πόρτα σου!

Παναγιά μου πάρτην στην αγκαλιά σου να νοιώσει αγάπη και συμπόνοια. Μην την αφήσεις μόνη, ίσως δεν αντέχει άλλο.

Προσεχήθηκα γι αυτήν στο σπίτι.

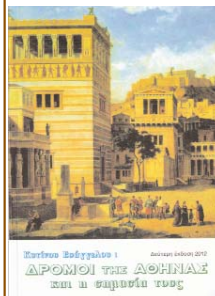
Σε ευχαριστώ Γεωργία που σε γνώρισα. Είσαι μια γλυκιά αδελφή μου.

Συγχωρά με αν είπα κάτι και σε στενοχώρησα. Συγνώμη.

Άρτεμις Λ.
Ιστορίες Εθελοντισμού

Παρουσίαση δύο Βιβλίων

Στις 19 Δεκεμβρίου και ώρα 5.30 το απόγευμα θα γίνει στο Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου μας παρουσίαση δυο νέων βιβλίων του συγγραφέα Χημικού Μηχανικού Ευάγγελου Κίτινου.

- 1) Δρόμοι της Αθήνας και η Σημασία τους.
- 2) Συνοπτική Ιστορία Τεχνολογίας - Επιστημών - Εφευρέσεων κλπ,

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Ημερίδα Αγγειολογίας

2^η

Εκπαιδευτική
Αγγειολογική
Ημερίδα

Κατεβυθητήριες Οδηγίες
στη Διάγνωση και Θεραπεία
της Χρόνιας Φλεβικής Ανεπάρκειας,
της Φλεβικής Θρόμβωσης
και της Πνευμονικής Εμβολής

16 Νοεμβρίου 2013

ΑΘΗΝΑ

Μεγάλο Αμφιθέατρο του ΓΓΝΘ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Υπό την Αιγίδα

- Hellenic Independent Research and Education-European Organisation and the UEMS Division of Angiology/Vascular Medicine
- Instituto Mediterraneo de Estudios Avanzados (IMEIA)
- Αντισταθμιστική Αγωγή (IMEIA)

Οργάνωση:

- Αγγειολογικό Ιατρείο Ουασιανής Μονάδας Γ Παιδιατρικής Παθολογίας Κλινικής ΓΓΝΘ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»
- ΕΛΕ

Σε συνεργασία με:

- Αγγειολογικό Ιατρείο της Γ Παθολογικής Κλινικής ΓΝΑ «Ο ΕΠΙΤΟΛΕΙΟΣ»
- Σύλλογο Φίλων Περιφερειακής Πρωτοβάθμιας «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Παρά την Επιστημονική Επιτροπή της Οργάνωσης (CME)

ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Με μεγάλη επιτυχία έγινε η 2η Αγγειολογική Ημερίδα στο αμφιθέατρο του Νοσοκομείου μας. Το αμφιθέατρο παρέμεινε ασφυκτικά γεμάτο μέχρι το τέλος από λειτουργούς υγείας όλων των ειδικοτήτων που σχετίζονται με το φλεβικό σύστημα. Μίλησαν καταξιωμένες προσωπικότητες στοχεύοντας πάντα στην αρτιότερη ενημέρωση των συναδελφών.

Ευχαριστούμε την Οργανωτική Επιτροπή και ιδιαίτερα τον κ. Ευάγγελο Δημακάκο, που συμπεριελαβαν τον Σύλλογό μας στους συνδιοργανωτές και μας έδωσε την ευκαιρία να παρουσιάσουμε συνοπτικά στο ακροατήριο το έργο του Συλλόγου.

Επισκεφθείτε

το Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας **"Επι κοινωνία εν τύπω"**.
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Σκοπός του Συλλόγου είναι :

- Αφιλοκερδής και εθελοντική βοήθεια
- Οικονομική ενίσχυση
- Ψυχολογική και συμβουλευτική υποστήριξη
- Συμπράταση
- Σε πρόσωπα με σοβαρά προβλήματα υγείας που είναι:
  - Νοσηλευόμενα ή περιθαλιόμενα στο ΝΝΘΑ
  - Άτομα που εργάζονται στο Νοσοκομείο μας
  - Μέλη οικογενειών τους που χρήζουν οικονομικής ή ψυχολογικής στήριξης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Sika Hellas ABEE

Η εταιρεία Sika Hellas ιδρύθηκε ως θυγατρική της Sika Ελβετίας το 1995. Στα λίγα αυτά χρόνια η Sika Hellas τοποθετήθηκε στις πρώτες επιλογές του Έλληνα τεχνικού για την επίλυση ειδικών προβλημάτων.

► Περισσότερα

100 Χρόνια Sika

Η Sika, ξεκινώντας από την Ελβετία το 1910, έχει κατορθώσει με την παρουσία της σε περίπου 71 χώρες με 80 περίπου θυγατρικές εταιρείες να θεωρείται από τις πιο σημαντικές εταιρείες στο κλάδο των ειδικών υλικών για την κατασκευή έργων πολιτικού μηχανικού. ► Περισσότερα

Κοινωνική Δικτύωση

Η κοινωνική δικτύωση της Sika συνδυάζει τις παγκόσμιες κοινωνικές δραστηριότητες που δημοσιεύονται σχετικά με την εταιρεία. ► Γίνετε μέλη μας και δείτε τα τελευταία νέα και πληροφορίες της Sika.

Δελτίο Τύπου

Μετά την απροσδόκητη περσινή επιτυχία της παράστασης 10 cm up σε Αθήνα, Πάτρα, Καλαμάτα και Ζάκυνθο, η θεατρική ομάδα Patari Project παρουσιάζει την παράστασή 10 cm updated.

Οι Patari Project αποδομούν και ανασυνθέτουν την περσινή παράσταση και παρουσιάζουν ανανεωμένες τις ιστορίες τριών αντρών τριών κρίσιμων εποχών... του '30 του '60 και του σήμερα μέσα από ένα συναρπαστικό είδος θεάτρου.

8 ηθοποιοί σε 3 εξέδρες, χτίζουν τον χώρο, τον χρόνο, τα σκηνικά, τους ήχους και τα οπτικά εφέ της παράστασης με μοναδικά εργαλεία το σώμα και τη φωνή τους... κι όλα αυτά δέκα εκατοστά από το έδαφος.

3 εποχές, 3 διαφορετικές και ταυτόχρονα ίδιες ιστορίες ζωντανεύουν μέσα από ένα μείγμα κωμωδίας, νοσταλγίας, συγκίνησης και αισιοδοξίας...

Η παράσταση είναι μια δημιουργία της ομάδας.

Σκηνοθεσία: Σοφία Πάσχου

Ηθοποιοί: Μαριάννα Βαρβιάνη, Γιάννης Γιαννούλης Γιάννης Διαμαντής, Μιχάλης Κουμαριανός, Θεοδόσης Κώστας, Αγγελική Μαχαίρα, Σάντυ Σπυρίδη, Εριφύλη Στεφανίδου, Υβόννη Τζάθα

Βοηθός Σκηνοθέτη: Γιάννης Γιαννούλης

Κατασκευή Σκηνικών: Άγγελος Καρύδης

Κοστούμια: Handmade Sali

Φωτογραφία, Σχεδιασμός - Εκτέλεση Αφίσας: Κική Παπαδοπούλου

Από 23 Οκτωβρίου έως 3 Ιανουαρίου

Τετάρτη και Πέμπτη 22:00, Παρασκευή 23:00

Θέατρο Όλβιο

Ιερά Οδός 67 & Φαλαισίας 7

(πλησίον Μετρό Κεραμεικού)

Τηλ.: 210 3414118 (ώρες κρατήσεων 17:00-21:00)

<http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-20571655>

